

den hellige Guds Ord og ikke ønsker at bruge dem overfor andre? Man er vist ved at komme langt bort fra Herrens gamle velsignede Ord i vores Dage, midt i Kirken, ja, blandt Herrens eget Folk: "Se, Vørn ere en Arv fra Herren, Livsens Frugt er en Vøn." (Ps. 127, 3.) Det er man omtrent ved at drive vanhellige Vøjer med, og afdicer denne "Arv fra Herren", og "Lønnen" med. — Eller maa man ikke rømme af Slam paa den unge kvindes Begne, som ganske ugenerig ved sit eget Bryllup: "Aa, vi skal da ingen Vørn have de første Aaringer endnu." De Ord var naturligvis ikke bejtemt for de Vørn, som tilsvært hørte dem, saa at de funder anføres i dette Indlæg, men jeg synes, man faar en Følelse af Modbydelighed, naar man møder disse unge, røffe Vægtelær, Aar efter Aar levende deres selvifste, myndelssige og tomme Liv, hængende over hverandre, naturligvis uden Familie, thi det ønsker man selvifstig ikke at bebores af.

Men vi ikke her staar over for noget af „det skjulte, skjendte Væsen," (2 Kor. 4, 2), som Apostlen figer, at "Guds Vørn" „har afsagt?" Ja, kan da nogen, som vil leve med Gud i Sandhed og Oprigtighed, leve i dette frugtelige Forhold, hvor man ikke vil have Aftom, men simpelthen Aar efter Aar hindrer dette og lever i en Slags regtsfælighed Utzug? Man kan det ikke uden at tage Skade paa sin Sjæl. — Umuligt. — At dog Verdens Mennesker var alene om at leve i saadant, men, af Smitten er sandelig trængt ind midt iblandt dem, som stulde være "Lyb" og "Salt" for „den Verden, som ligger i det onde." Lad os endelig se Tagen, som den er, og tage den frem i Lyset, thi Djævelen har længe nof bedraget Menneskejæle, ogsaa paa dette "Punkt." — Man kan jo virkelig se det ganske aabenlæst, at den Kvinde og Moder, som har en stor Vørneslof, bliver befragtet med haanende og ringeagende Øje, som om hun var et Slags lavere Væsen, af alle disse tomme, selviske Planer, der faldes Huftruer, men ingen, eller saa godt som ingen Familie vil have.

Paa de Egne, hvor jeg lever, er det, særlig i Byerne en ligefrem Sjældenhed at se en Familie med flere Vørn. — Sandelig, det skal figes, og det stemmer da ogsaa med Guds hellige Ord, at Guds rige Velsignelse hviler over den Kvinde, der modtog sine smaa „som en Arv fra Herren," (Ps. 127, 3) og ikke paa stamles Bis, som Nutidsstik er, forhindrer „Livsens Frugt". (Ps. 127, 3).

Lad os dog baade offentligt — og privat raabe et „Barfø" mod dette stamnelige Væsen, og ikke være, som Profeten figer, „slumme Hunde, der ikke kunne gå," (Es. 56, 10) overfor denne Sag. Lad da ogsaa Herrens Præster i vor lutherske Kirke, tage Bladet fra Munden, thi det ser næsten ud, som her er en Sag, man hæfti vil tie med; men er det rigtigt?

Sandelig, det var ved en bestemt Bejlighed, at jeg, som man figer, omtrent maatte knibe mig selv i Armen, for at være sijf paa, at jeg var vaagen og hørte rigtigt. Det var en Missioners Hujtru, der med sin Mand arbejdede paa en af de hjerne Hedningemarker. Han sagde til en anden omtrent som dette: Ja, vi kan jo ikke have nogen Vørn, for vi skal jo arbejde helt for Herren, og det funde jo kun hindre os." — Omtrent saadan. — Man funde jo nu passende spørge disse Sendebud, om det da set ikke kunde tænkes, at de kunde have arbejdet helt for Herren, — som ugjorte, — naar de var saa slæve over, at mulige Vørn vilde hindre dem deri. —

Dernæst maa jeg tilstaa, at det løber rundt for mig, med Hensyn til et saadant Forhold til Herren og Arbejde for ham, ja helt at arbejde. — Kan man da leve i Vægtelab, og systematisk hindre Herrens hellige besliffede Ordning om „Livsens Frugt", altsaa leve i Modstrid med denne hans Ordning, for at arbejde helt for ham? Jeg vil eller skal intet eller ingen domme, men jeg forstaar aldeles ikke dette. —

Lad os dog raabe Bagten ud

overfor dette sjælefærdervende Ønde. — Lad os legge al denne falske Hensynstagten og Bejghed bort, og nævne Tingten ved sit rette Navn. — Herrens Folk maa bekæmpe Satan paa dette Punkt ogsaa, selvifstig først i vort eget Liv — og saa udadtil. — Herrens Vand vil vejlede og give os baade hellig Taft og Visdom, thi her er et Forhold, som man maa sy og bekæmpe som en Sjælepejt, om man ikke selv skal havne i Sølen, og give Anstød for andre. —

II.

Der er en anden Side ved denne hele Sag, som ogsaa alvorlig maa tages i Betragtning. — Hvad bliver der dog af Menneskers Karakter og Karakterens Udvilning under et saadant Forhold? Man lever dette blodagtige, selvifste, og hødelige Liv, og flyer al den Opfrelse, Selvforgængelige og Væsje, det altid fører med sig i større eller mindre Grad, at opjøde og opdrage en Flot Vørn. — Men er der noget, der danner styrke og højner et Menneskes Karakter, saa er det sandelig dette, at man lever Forældres anfærsfulde Liv, og i Herrens Navn prøver at opdrage, og danne sine Vørn til at være Guds Vørn, og nyttige, farafterfaste Mennesker for dette Liv. — Det skal nof slibe og danne ens egen Karakter hos det tænende Menneske. — Megen Selvforgængelige og Opfrelse vil man blive tvungen ind i, megen Selvtugt kommer man til at øve, naar man har en Vørneslof, som man skal forsørge for, og som man ved, har sine Øjne henbent paa en, — og ser, hvordan man lever.

Hvor selvifstige, afflumpede og underlig indsinrede baade i Tante og Opræden finder man som oftest ikke de Mennesker at være, som har valgt at leve for deres eget Velbehag i et Vægtelab uden Vørn, — eller med et — eller højest to. — Der er jo Undtagelser ogsaa her, selvifstig. — Jeg fører ikke her alle barnsløse Vægtelab over en Kam. — Men som disse Intal stiger med rivende Tært i den sidste Menneskealder, kan man jo ikke undlade at faa sine Øjne op, især da disse Theorier prædies offentlig og beskrives i Blad og Væger, — og gives Anbefaling med paa Rejen. — Saa er det paa Tide i Herrens Navn at protestere. — En lerd Professor ved et af vores første Universiteter som forleden offentlig i Bladene med en Udtalelse om, at det var bevisligt, at de, som havde en stor Vørneslof, var de, hvis Forstand var lidet udvillet, — ja han brugte Udtrykket „febleminded" om saadanne Forældre. En simus Kompliment, ikke sandt? Men hvorfor ikke! Noget skal man da forvære sin egen Raadensfab med.

— Jeg kunde have Loft til at tage ham, den kerde Mand, med mig til Minnesota, Iowa og Nebraska, der er jeg nemlig bedst kendt, og vise ham alle de ældre danske Farmerhjem, med den store Vørneslof af funde, velfærdige og sterke Børger og Dreng, vise ham de dygtige, træuble Forældre, som har opført en saadan Flot, ved Siden af, at de har arbejdet sig frem til Velstand, og saa lade ham prøve paa at gentage sit Udtryk „febleminded". — Nej, sandelig, d'er finder man netop mange sterke og staalstætte Karakterer; og det funde, normale Familieliv, med sit store Anbar, sin Mynde og Selvforgængelse har nægtigt hjulpet til Dannelsen af Morders og Faders Karakter.

Og saa al den rige Velsignelse, der følger med Vørnesloffen. — Den Vægtelab, som Herren Gang paa Gang forsikrer en om, — den forørger man i de mange barnsløse Vægtelab og laster Gud den tilbage i hans Ansigt. —

Af, hvor mangen ung Kvindesank i en tidlig Grav, eller gaar med et nebrudt Hjelved, fordi hun selvraadig satte sig op mod Herrens Ordning i et sundt Vægtelab, — og med utilbørlige Midler forhindrede sig selv i at blive Morder! — Deregs Tal er saare stort. — Hvor forfærdeligt et Ansvær har ikke de mange Hjælpere og Hjælpers Hjælpere, som her er rede med Raad og Daad at gaa Satans forte

Grende. — Hvor utallige Vægtelab bliver ikke opbaret, fordi man blev fed af et saadant tomt, hult og syndigt

Forhold, hvor man lever i Øndets Loft og systematisk udsletter Hjælgerne. — Herrens Ord er flart nok og taler skarpt og fordommende om et saadant Forhold! — Herren figer:

Du skal ikke bedrive Ør."

Og andet er et saadant For-

hold ikke, selv om det ti Gang

afslades Vægtelab. — Lad da i alt

halv Herrens Folk give Agt!

Sagtagter.

STATE OF MINNESOTA

EXECUTIVE DEPARTMENT

ST. PAUL

J. A. A. Burnquist, Governor

September 13, 1918.
To the Subscribers and Readers
of Danskeren:

On August 21st a terrible calamity overtook the peaceful village of Tyler. In less than thirty seconds a tornado wiped out the whole business district, killing thirty-one and injuring about one hundred, and reducing its prosperous merchants to absolute poverty.

Governor J. A. A. Burnquist of Minnesota immediately called a meeting of representative men of the whole State to find ways and means of assisting in the relief and rebuilding of Tyler.

Upon the recommendation of

this meeting, the Governor ap-

pointed The Tyler Relief Com-

mision — now sending out this

appeal — to undertake this work.

A careful survey on the ground shows that a total loss of \$374,160 was sustained, — this in a village of less than 1500 people.

A careful estimate places the cost of reconstructing the necessary buildings at \$362,310, of which sum Tyler itself has raised almost one half — \$171,350 — to give exact figures. This leaves \$190,960 to be provided from outside sources.

This Commission has appealed to every county and commercial body in the State of Minnesota for assistance, and also various commercial bodies in the State of Iowa, Nebraska and South Dakota. It was suggested that since more than three-quarters of the people sustaining losses in this disaster were of Danish birth or descent, that your readers would welcome an opportunity of participating in this worthy cause. Therefore, we are sending this appeal to you, and would suggest that you bring it to the attention of your subscribers, and then notify the Commission what co-operation we may expect from them.

We can assure you that all funds received will be carefully administered and properly accounted for. All checks should be drawn to the order of Ex-Governor S. R. Van Sant, Trustee 212 Endicott Bldg., St. Paul, Minn. All funds received by the Relief Committee of which Mr. S. A. Oxholm, of Tyler, is Treasurer, are being held for this purpose and will be administered by the undersigned Tyler Relief Commission in conjunction with the Local Committee.

Trusting we may have your loyal co-operation, we remain,

Sincerely yours,

THE TYLER RELIEF COMMISSION

S. R. Van Sant, Chairman

S. M. Hanson, Tyler

S. B. Nelson, Luverne

W. L. Briggs, Pipestone

Adj. Gen. Walter Rhinow, St. Paul

Geo. Partridge, Minneapolis

E. B. Young, St. Paul

A. P. White, Bemidji

E. G. Steger, Secretary, St. Paul

Per T. O. F. Herzer

Mr. E. G. Steger, Secretary,

Tyler Relief Commission,

Saint Paul.

Dear Sir:—

Following is the report of the survey which was made at your request of the existing conditions in Tyler, Minnesota, and figures gathered to serve as a basis for needed reconstruction:

Your representatives received the most cordial co-operation on the part of the citizens of Tyler. In fact, it would have been impossible to complete the work in so short a time had they not carried out the greater part of it.

Mayor Hanson at once called a meeting of the Finance and Relief Committee which, in turn, appointed two Appraisal Committees, one of which was also charged to act as the final general Revision Committee. The first committee appointed to appraise the business losses constituted the Messrs. Oxholm, Glamstad and Lauritson. These three gentlemen represent the three Tyler banks. The second committee whose special duty it was to appraise all other than business losses constituted the Reverend Knudsen, Dr. Thompson and Assessor Frederickson.

The Committee for the appraisal of business losses received in a meeting a statement from each merchant affected, and later when all statements were tabulated, carefully revised the whole in secret session.

Governor J. A. A. Burnquist of Minnesota immediately called a meeting of representative men of the whole State to find ways and means of assisting in the relief and rebuilding of Tyler.

Upon the recommendation of this meeting, the Governor appointed The Tyler Relief Commission — now sending out this appeal — to undertake this work.

A careful survey on the ground shows that a total loss of \$374,160 was sustained, — this in a village of less than 1500 people.

The undersigned wishes to acknowledge the valuable assistance which was given by Mr. Darling in arriving at the valuation, namely: the cost of reconstruction which takes into consideration the present cost, less depreciation, and not the original value. It is further to be taken into consideration that a reasonable discount has been allowed for on the basis of donations already received. The money contributed by Minneapolis is being used for the Community Building and donations received from Lincoln County have been distributed to individual sufferers of whom a number have already permanently left the community.

The totals distributed in the detailed statement are as follows:

Total Losses Sustained \$374,160
Distributed as follows:

Stock	\$83,000
Business Buildings	130,550
Residences of business men	M. B.
Residences of Business Men	
	25,200
Other Residences	96,960
Total Building Losses	252,710
Auto and Other Losses	38,450

COST OF RECONSTRUCTION:

Total cost of stock 64,000

Cost of business buildings

174,000

Residences of business men

35,000

Other residences 85,310

Unclassified 6,000

Total cost of reconstruction

362,310

Amount supplied by Tyler 171,350

Balance to be supplied from other sources 190,960

The Tyler Committee's esti-

mate of the distribution of the amount of money to be suppled from outside sources is as follows:

To the ten merchants most severely affected whose losses amount to about \$100,000, and who, unless assisted, will have to go into bankruptcy \$64,000 (Donations or credit or both)

Direct Donations 10,750

Long Time Loan secured 116,210

Total \$190,960

Respectfully submitted
T. O. F. Herzer
Director of Survey

For Liberty and Right.

THE SONG OF THE U. S. ARMY.

By Carl Neumann.

Ovenstaende betegner intet mere eller mindre end en aldeles glimrende Oversættelse af den bekendte danske Krigssang „Den Gang jeg drog af Sted" læmpet efter amerikanske Forhold.

Tæt henimod 20,000 Eksemplarer af Sangen er allerede solgt, og den vil utvivlsomt blive solgt i Hundredtusindvis. For alle Danske i Amerika maa den have ganske særegen Interesse.

Pris — med Musik — 10 Cts. per Eks.

Partipris opgives paa Forlangende.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

Dansk luthersk Mission i Amerika

I TIDEN FØR 1884.

Af Prof. P. S. VIG.

Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite.

PRIS \$1.00.